

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. An Pontifex potuerit determinare tempus præcepti Divini suscipiendi
Baptismum? Et an Ecclesia potuerit determinare tempus, in quo Ministri
Ecclesiae, & non in alio deberent exhibere Baptismum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

12 : Tract. I. De Potestate Pontificis

nam huius consecratorij esse veram, dummodo à parentibus filij separantur: nam si cum illis manerent per longum tempus, saltem usque ad adultam aetatem, non liceret eos baptizare contra parentum voluntatem; quia licet parentes sint serui, quando tamen filij manent cum illis, non possunt priuari potestate quam erga filios habent, cum in ipsa natura fundamentum habeat: & ita ad eos spectaret prospicere bono filiorum in humanis, & diuinis, ac proinde eis irrogaretur iniuria, si Ecclesia infantes istos baptizaret, possentque facile perueriti, cum primum rationis usum attingerent.

RESOL. VII.

Sop. prima
diffic. huius
tituli in
tom. 1. tr. 1.
lege latam
doctrinam
Ref. 32.

An Pontifex potuerit determinare tempus præcepti diuini suscipiendi Baptismum?

Et an Ecclesia potuerit determinare tempus, in quo Ministri Ecclesie, & non in alio, deberent exhibere Baptismum adultis petentibus, scilicet Vigiliam Resurrectionis, & Vigiliam Pentecostes?

Et an ex dispensatione Pontificis possit quis etiam laicus solemniter baptizare, in casibus, in quibus iure diuino, potest baptizare, & absque dispensatione id non possint Diaconi inferiores: Ex part. 8. tract. 1. Resol. 2.

Quamvis r. 6
plene sup.
hoc lege ta-
men pro te-
pore, & præ-
cepto bapti-
zandi infan-
tes in tom. 1.
tr. 1. Doctri-
nam Ref. 28.
& 29. & sup.
doctrinam hu-
ius Ref. Vide
Resol. not.
præterea
contra titu-
lum postea
& hic supra
§. 2. Ref. præ-
cedentis.

NEGatiue communiter respondent Doctores, & ideo Ochagavia tract. de sac. Baptism. quest. 15. conclus. 1. sic ait: Non potuit Ecclesia determinare tempus, vel interpretari, in quo debeant fideles baptizari. Probatur, quia tale tempus est à iure diuino determinatum, vidimus in vltima conclusione præcedent. quæst. ergo Ecclesia id nullo modo potest immutare; solum potest declarare, & interpretari causas, ex quibus possint infideles differre Baptismum, quod etiam quilibet Doctor potest efficere. Solum autem Ecclesia potest definire tempus, in quo parentes Christiani debeant suos infantes baptizare ratione iurisdictionis, quam in patres habet, qui regere debent paruulos. Ita ille.

2. Dicendum est igitur, in Ecclesia non posse potestatem determinandi tempus præcepti diuini, quo adulti ante finem vitæ baptizari tenentur, & merito; quia præcepto diuino determinatum est hoc tempus, nempe cum primum commodè possint: ergo Ecclesia nequit aliud determinare, non solum definiendo, sed neque interpretando; etiamsi, quando occurrit dubium, an causa aliqua sit sufficiens ad dilationem Baptismi, id possit interpretari, non minus quam quilibet vir doctus, imò multò melius.

3. Non desinam, tamen hic adnotare quod Caietanus quest. 68. art. 3. Sotus in 4. dist. 5. quest. vnicæ, art. 3. & Ledesma 1. part. 4. quest. 9. art. 3. dub. 1. docent, Ecclesiam posse determinare tempus præcepti diuini, quo adulti obligantur baptizari ante finem vitæ, quia Christus Ecclesie commisit Sacramentorum dispensationem: ergo potest determinare tempus pro susceptione Penitentiae, & Eucharistiae.

4. Constituitur, quia Ecclesia de facto determinauit vigilias Resurrectionis, & Pentecostes in can. non ratione, & in can. duo tempora, & in can. Proprie, de Consecratione, dist. 4. ergo in Ecclesia verè reperitur potestas ad id.

5. Verùm his non obstantibus ego puto non esse recedendum à prima, quam tenentur Vasquez, & Suarez, quos citat & sequitur Hurtadus de sacrament. Baptism. dist. 1. difficult. 17.

6. Notandum est tamen, quòd aliquando Ecclesia potuit determinare tempus, in quo ministri Ecclesie, & non in alio, deberent exhibere Baptismum, adultis petentibus, scilicet vigiliam Resurrectionis, & vigiliam Pentecostes. Ita habetur can. non ratione, de Consecrat. dist. 4. & eadem dist. can. duo tempora, & can. proprie, & alij Pont. & Concilia, quorum meminit Vasquez loco citato, & Leo I. epist. 4. ad Episcopos per Siciliam constitutos; qui addit, vigiliam Pentecostes esse additam pro celebratione Baptismi, vt tunc liceret eos baptizare, qui ob aliquod impedimentum in Paschatis vigilia non potuissent baptizari, in aliis verò temporibus, nisi ob causas in eisdem Canonibus expressas baptizare non licebat. Neque verò solum, vt voluit Soto in 4. dist. 5. quest. vnicæ, art. 3. aliis temporibus erat prohibitus ministris Ecclesie, baptizare cum Litaniis, & aliis solemnitatibus, quæ alio tempore in administratione huius Sacramenti non solent adhiberi, extra prædicta tempora, sed etiam sine huiusmodi solemnitatibus extraordinariis, quod aperte liquet ex epist. 78. alias 80. Leonis I. ad Episcopos Campania scap. 1. vbi sic illis præcipit: Vt summam hanc, potentissimamque, Dei gratiam scilicet Baptismum, non nisi in Paschate, & Pentecostes die, desiderantibus, & Creditibus conferatis, manente quolibet tempore grauius necessitatum, ac periculorum consideratione, secundum quam oportet, subuenire. Si ergo Pontifex tantum concedit licentiam exhibendi Baptismum extra illa tempora, necessitate aliqua se offerente, quòd intelligendum est sine Litaniis, & ceremoniis vigiliae Pentecostes, ergo non licet illum exhibere etiam sine his ceremoniis, nulla exigente necessitate. Sed quòd dictis tantum temporibus conueniens esset Baptismus, probatur ex D. Thoma 3. part. 9. art. 3. Primo, nè Ecclesia facile deciperetur ab infidelibus sicte petentibus Baptismum, sed vnumquemque probare posset, quo animo ad Baptismum accederet. Secundo propter reuerentiam huius Sacramenti. Siricius Papa relatus in dicto can. non ratione, aperte sentit, tunc temporis fuisse licitum quouis tempore paruulos baptizare. Quod & propter plurima eorum pericula, & quia probatione non indigent, cum sint incapaces rationis; dispensatum fuisse credo. Et quidem etiam Romæ hoc est in usu, vt refert Vasquez ibidem, cap. vltim. aliquos adultos quottannis in Sabbatis illis baptizare. Illa tamen consuetudo solum dictis temporibus baptizandi adultos, ferè in tota Ecclesia abrogata est per contrariam consuetudinem, vt quotidie videmus, vt docuit Rupert. lib. 4. diuinorum Officiorum, cap. 18. Ochagavia obi supra, & Hurtadus, qui etiam rectè disput. 2. difficult. 4. obseruat ex dispensatione Pontificis quemlibet, etiam laicum, posse solemniter baptizare in casibus, in quibus iure diuino potest baptizare, quia solemnitas Baptismi solo iure Ecclesiastico introducta est, & absque dispensatione id non posse Diaconis inferiores: quia solemnitas Baptismi non est præscripta ab Ecclesia pro his quibus ex vi Ordinis non conuenit digne, & competenter baptizare, sed tantum pro ordinatis ad id.

RESOL. VIII.

An Pontifex possit committere laico; vt in casu necessitatis solemniter Sacramentum Baptismi ministret?

Et extra casum necessitatis, vt licite conferant Baptismum, an inter Ministros huius Sacramenti

Sup. hoc m. 2.
gis late in
§. 1. & 2. Res.
fol. seq.